

Comentariul poeziei La steaua scrisa de Mihai Eminescu - a doua parte

Motivul pe care se sprijina initial ideea aceasta se constituie intr-un punct de plecare de o sugestivitate exemplara: imaginea stelei rasarind nu se retine ca atare, ci ca metafora a calatoriei luminii: „aa steaua care-a rasarit | E-o cale-atat de lunga, | Ca mii de ani i-au trebuit | Luminii sa ne-ajunga”. O cale de mii de ani-lumina desincronizeaza fenomenele. Rasaritul stelei va fi perceput de noi peste mii de ani, timp in care ea poate sa fi disparut. "Motivul astrului mort care isi supravietuieste in icoana de lumina devine o constanta in creatiile eminesciene tarzii, de fapt un nucleu polisemantic pentru o noua serie motivica, ce nu a mai ajuns, credem, sa fie definitiv cristalizata" (Ioana Em. Petrescu, op. cit).

De o poeticitate sublima este a treia strofa a acestui poem. Steaua ca icoana, inaltarea pe cer, oximoronul in expresie delicata din ultimele doua versuri creeaza o imagine de ansamblu exceptionala: „Jcoana stelei ce-a murit | incet pe cer se suie: | Era pe cand nu s-a zarit, | Azi o vedem, si nu e”.

Doar ultimei strofe ii e rezervata imaginea tinta, pentru care destinul astrului este doar "metafora cosmica a unei aspiratii irealizabile, aceea a comunicarii" (ibidem). Proiectia merge catre sentimentul cel mai complex in alcatuirea lui pluridimensionala: dorul. Iubire, nostalgie dureroasa, dorinta, tanjire, proiectie in amintire si vis, absenta, eternizare - acestea sunt doar partial definitiile dorului. La acest nivel, al planului sufletesc, noaptea adanca si lumina, persistenta luminii in ciuda disparitiei sursei, analogia iubirii cu lumina constituie elemente figurative pe care poezia le contine fara a recurge decat la semnificand concreti. Metafora devine, prin reductie, comparatie: "Tot astfel cand al nostru dor | Pieri in noapte-adanca, | Lumina stinsului amor | Ne urmareste inca”.

Ritmul cantabil, armonia sonora a ansamblului fac din La steaua un poem pe cat de concentrat, pe atat de expresiv. Versificatia de aici e identica celei din Luceafarul: ritm iambic, rima incrucisata, masura de 7-8 silabe.